

Niet ondertekend afschrift afgeleverd aan uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - enkel voor behoeften van inwendige aard.

Agentschap Insp. RWO

955

Nr. van het arrest

Nr. 2007/2164 van het repertorium

Nr. 139 P 2007 van het parket-generaal

- URBANISATIE
- ADVIES HOGE RAAD
- H.D.D. 30.1.2008
om 14 mei

- Ontvanger
- Kruispuntbank

Expeditie afgeleverd aan het Ontvangkantoor Penale Boeten te Antwerpen op 14 FEB. 2008

Aangeboden op 25 MEI 2007
De aan. Insp. RWO
Arjan Daghelst

nr. nr. RDD 387
expeditie afgeleverd aan Stedenbouwkundig Inspecteur
bedrag: 65,55 €
d.d. 22 JAN 2009

Afgeleverd aan Agentsch. Insp. RWO met machtiging van de Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Antwerpen d.d. 27/12/10

BZ
61
Kopie
BN 7071/036

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen 12de kamer recht doende in Correctionele Zaken, verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

GEMEENTE

vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, met burelen te ;

burgerlijke partij

vertegenwoordigd door Mr. Patrick Vanhoutvin, advocaat bij de balie van Hasselt

tegen

n° 1223

1.
met handelsregisternummer
gevestigd te

met als lasthebber ad hoc
Mr. L. Favoreel,
advocaat te 3500 Hasselt, Sint-Truidersteenweg 10

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. L. Favoreel, advocaat
bij de balie van Hasselt

n° 1224

2.
a
geboren te

wonende te
van nationaliteit.
in zijn hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder
van

beklaagde

aanwezig en bijgestaan door Mr. Gunther Maex,
advocaat bij de balie van Tongeren

n° 1225

3.
geboren te
wonende te

in haar hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder
van

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. Erik Schellingen,
advocaat bij de balie van Tongeren

n° 1226

4. :

geboren te :
 wonende te :

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. Xavier Voet, advocaat
 bij de balie van Hasselt

Beklaagd van:

Te :

DE EERSTE,
 DE TWEEDE, vanaf 06/11/2003,
 DE DERDE, tot 06/11/2003,

als (mede)eigenaar(s) die de opstelling van een
 vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan
 of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft
 gegeven

DE VIERDE,
 als gebruiker-uitvoerder die tot de werken
 opdracht heeft gegeven,

Van 24/03/2000 tot 26/07/2004,

op het onroerend goed gelegen te
 gekadastreerd of geweest zijnde afdeling

eigendom van DE EERSTE, ingevolge akte van
 oprichting-aankoop d.d. 27/05/1998, 27/01/1999 en
 09/03/1999, verleden voor notaris met
 standplaats te

De verbouwing van een woning (ca. 60 m²) annex
 deels vervallen bijgebouw (ca. 45 m²) opgericht in
 baksteen, waarbij:

- op de hoofdbouw pannen werden bijgelegd, het
 woongedeelte van een volledig nieuw
 buitenschrijnwerk werd voorzien, de binnenzijde
 volledig woonklaar werd gemaakt en sinds
 02/08/2000 effectief bewoond werd door vierde
 beklaagde;
- de verzakte en vervallen zijgevel terug
 opgericht werd in baksteen;
- een verbinding gemaakt werd tussen de achterbouw
 en de woning;

- de achterbouw bestemd werd als bergruimte;
- tegen de zijgevel rechts van de woning/bijgebouw een terrasje werd aangelegd in klinkerverharding met een oppervlakte van ca. 25 m²;
- een gedeelte van de zijgevel links van de woning en het totale bijgebouw gedicht werd met eternieten golfplaten;
- een grindverharding tussen de bestaande woning en de tegenoverliggende niet verbouwde schuur met een oppervlakte van ca. 630 m², met rondom een omheining in bekaertdraad en cementen palen en een houten poort;
- een toegangsweg, verhard in grind en voorzien van verlichting met een lengte van ca. 250m en een breedte van ca. 6,30m;
- rondom het terrein een afsluiting in draad en houten treinbiels;

zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen in stand te hebben gehouden.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening:

- de plaats te herstellen in de vorige toestand;

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 150 € per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te Hasselt op 25/08/2005, nr. 071-T-25/08/2005-08787 en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 84,81 euro.
De Bewaarder (get.) F. WINNEN

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te Hasselt op 01/09/2005, nr. 071-T-01/09/2005-09005

en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 46,25 euro.
De Bewaarder (get.) F. DINGEMANS

Overgeschreven op het 2° hypotheekkantoor te
Hasselt op 13/09/2005, nr. 071-T-13/09/2005-09456
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 46,25 euro.
De Bewaarder (get.) F. WINNEN

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 8 december 2006 door beklaagde : tegen
al de schikkingen
- op 11 december 2006 door beklaagde : tegen
al de schikkingen
- op 14 december 2006 door beklaagde :
tegen al de schikkingen
- op 19 december 2006 door de burgerlijke partij
tegen al de schikkingen
- op 19 december 2006 door beklaagde : tegen
al de schikkingen
- op 20 december 2006 door het Openbaar Ministerie
tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
betrekkelijk de burgerlijke belangen tegen alle
beklaagden

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op **5 december 2006** door de correctionele
rechtbank van **Hasselt**, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar
gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het
Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie
van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door
de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van
de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29
april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4
juni 2003 houdende wijziging van het decreet van
18 mei 1999 houdende de organisatie van de
ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid
betreft (B.S. 22 augustus 2003).

...

Het vonnis van 18 oktober 2005 verder uitwerkende,

Stelt vast dat het misdrijf toerekenbaar is aan
eerste beklaagde.

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 90,93 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 53,34 euro,

doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Derde beklaagde

Verklaart beklaagde : schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde : voor deze feiten tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 61,88 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Vierde beklaagde

Verklaart beklaagde : schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.03.2004.

Veroordeelt beklaagde : voor deze feiten tot een geldboete van 300 euro te vermeerderen met 45 opdecimen (x5,5) en alzo gebracht op 1.650 euro of een vervangende gevangenisstraf van 60 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van

25 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 137,50 euro.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 64,92 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door

- de complete slooping van de verbouwde woning (inclusief de vloerplaat) en het terras,
- de verwijdering van de verharding in grind tussen de bestaande woning en de tegenoverliggende schuur,
- de verwijdering van de omheining in bekaertdraad en cementen palen en van de houten poort,
- de verwijdering van de toegangsweg,
- de verwijdering van de afsluiting rond de percelen bestaande uit draad en houten treinbiels.

en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 148 per dag.

Zegt voor recht dat de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

En statuerende op burgerlijk gebied:

Verklaart de eis van de burgerlijke partij niet ontvankelijk bij gebrek aan persoonlijk belang.

* * *

Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

De burgerlijke partij wordt gehoord in haar middelen, ontwikkeld door Mr. P. Vanhoutvin advocaat bij de balie van Hasselt.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. L. Favoreel als lasthebber ad hoc, advocaat bij de balie van Hasselt.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. G. Maex, advocaat bij de balie van Tongeren.

De beklaagde wordt gehoord in haar middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. E. Schellingen, advocaat bij de balie van Tongeren.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. X. Bijvoet, advocaat bij de balie van Hasselt.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dienen de feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"feiten thans strafbaar gesteld artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003 ...".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

Tevens acht het Hof het gepast de materiële vergissing recht te zetten in hoofde van beklaagde dat dient te zijn.

Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Algemeen

De kwetsieuze bouwinbreuken werden gepleegd in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, nl. landschappelijk waardevol agrarisch gebied en bosgebied volgens het gewestplan . goedgekeurd bij K.B. van 3.04.1979.

Het bosgebied is een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. Een landschappelijk waardevol agrarisch gebied is een agrarisch gebied met bijzondere waarde en dient derhalve aanzien te worden als een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van art. 146 in fine van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (zoals gewijzigd). De omschrijving landschappelijk waardevol maakt een concretisering uit van het begrip "bijzondere waarde".

De bestemming van de gronden wordt enkel bepaald door het gewestplan. Uit het feit dat beklagde Braile een vergunning heeft bekomen van de Mestbank om de gronden te bemesten op zich, kan niet afgeleid worden dat de gronden gelegen zijn in agrarisch gebied hetgeen immers tegenstrijdig is met het gewestplan.

Ook de brief van de gemeente . d.d. 17.07.2002 (stuk 5 bundel beklagde Braile) verwijzende naar het besluit van de Vlaamse regering van 14.04.2000 geeft geen vrijgeleide om eender welke werken te beschouwen als werken die niet vergunningsplichtig zijn. De werken en handelingen voorzien in het besluit van 14.04.2000 zijn enkel werken die vrijgesteld zijn van hun vergunningsplicht omwille van hun geringe omvang en dan nog onder bepaalde voorwaarden. Het Hof zal in de verdere motivering van dit arrest onderzoeken welke werken vermeld in de tenlastelegging hiervoor in aanmerking komen.

De kadastrale legger van 1939 (stuk 4 bundel beklagde :) toont aan dat op het bewuste perceel reeds een woning is opgericht voor de wet van 29 maart 1962 zodat op grond van het onweerlegbaar vermoeden (art. 96§4 DRO) de woning in zijn oorspronkelijke toestand geacht wordt te zijn vergund.

Dit impliceert uiteraard niet dat het verbouwen van deze vergund geacht zijnde woning en het doorvoeren van een reliëfwijziging in een kwetsbaar gebied die door beklagden in stand

wordt gehouden niet een voorafgaande schriftelijke vergunning vereisen.

Derhalve is de instandhouding van het verbouwen van een woning en het doorvoeren van een reliëfwijziging zonder vergunning in kwetsbaar gebied nog steeds strafbaar.

2. In hoofde van de beklaagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor geactualiseerd deels bewezen gebleven nl. de verbouwing aan de woning tweede, derde en vijfde en zesde gedachtestreepje, de grindverharding tussen de bestaande woning en de schuur met omheining, de toegangsweg en de afsluiting in draad en houten treinbiels rondom het terrein.

is de eigenares van de wederrechtelijke constructies ingevolge akte van oprichting - aankoop d.d. 27/05/1998, 27/01/1999 en 9/03/1999, verleden door notaris , met standplaats te (stuk 137). Het maatschappelijk doel van de

is volgens de statuten o.a alle mogelijke bewerkingen in onroerende goederen, het uitoefenen onder welke vorm ook van landbouw- en veeteeltactiviteiten. De lasthebber ad hoc, ter zitting gehoord, betwist niet dat het misdrijf een intrinsiek verband heeft met de verwezenlijking van het maatschappelijk doel van de rechtspersoon en gepleegd is voor de rekening van de rechtspersoon. Ter zitting betwist hij de inbreuken niet en gedraagt zich naar de wijsheid van het Hof.

Het Hof stelt vast dat de door de eerste rechter opgelegde straf onwettig is gelet op art. 41 bis §1 SW.

Beklaagde, als rechtspersoon, rekening houdend met de omstandigheden en de ernst van de feiten met name het niet respecteren van de regels van ruimtelijke ordening en de afwezigheid van eerdere veroordelingen wordt gestraft met de minimum geldboete van 500 euro vermeerderd met de opdecimen.

3. In hoofde van beklaagde Braile

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de

schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor geactualiseerd deels bewezen gebleven nl. de verbouwing aan de woning tweede, derde en vijfde en zesde gedachtestreepje, de grindverharding tussen de bestaande woning en de schuur met omheining, de toegangsweg en de afsluiting in draad en houten treinbiels rondom het terrein.

Beklaagde is ingevolge overdracht van de aandelen op 6.11.2003 aandeelhouder geworden van de
alsook de afgevaardigde bestuurder van deze vennootschap. Beklaagde heeft derhalve zeggingschap over de vennootschap en heeft vanaf die datum de wederrechtelijk uitgevoerde werken instandgehouden.

Het feit dat de eerste rechter ten onrechte ervan uitging dat het woonhuis met annex en schuur is opgenomen op de inventarislijst van leegstand en niet is opgenomen op de inventarislijst van verwaarlozing (zie stuk 1 aanvullend bundel
) doet niet ter zake om de strafbaarheid van de feiten te beoordelen waarvoor beklaagde zich dient te verantwoorden.

Wat betreft de verbouwing van de woning annex deels vervallen bijgebouw is een stedenbouwkundige vergunning vereist en die is er nooit geweest voor wat betreft de vervallen en verzakte zijgevel die terug is opgericht en waarbij een verbinding is gemaakt tussen de achterbouw en de woning. Het Hof verwijst naar de foto's in het strafdossier meer bepaald de foto's vóór de uitvoering van de werken (stuk 72) en na de uitvoering van de werken (stuk 78). Hieruit blijkt dat er een verbinding is gemaakt tussen de achterbouw en de woning. De oorspronkelijke deur is weggelaten, de muur is doorgetrokken, en een nieuwe deur is voorzien waardoor een bijkomende oppervlakte van 6 m² is gecreëerd. Aan de zijkant van de gevel van de woning zijn eternieten golfplaten geplaatst - die inmiddels reeds verwijderd zijn na de incriminatieperiode - zoals blijkt uit de foto in het strafdossier (stuk 78). Dergelijke werken zijn geen instandhoudingswerken maar werken die een vergunning vereisen in de zin van art. 99 DRO.

Het plaatsen van dakpannen op het hoofdgebouw (zonder uitvoering van dakwerken), het plaatsen van buitenschrijnwerkerij aan het woongedeelte (nieuwe ramen) alsook het aan de binnenzijde van de woning woonklaar maken acht het Hof geen vergunningsplichtige werken maar instandhoudingswerken en zijn derhalve niet strafbaar. Het Hof stelt vast dat er

desbetreffende geen vaststellingen zijn verricht. Er werd niet onderzocht welke ingrijpende verbouwingen zijn uitgevoerd in het woonhuis en of, zo ja, de uitgevoerde werken vergunningsplichtig zijn. Bijkomend is niet onderzocht wat de vroegere toestand binnen in de woning is en of deze gewijzigd is ten opzichte van de huidige toestand. Het wordt bovendien niet betwist dat deze woning steeds een woning is geweest waarin gewoond werd. Derhalve acht het Hof de werken uitgevoerd binnen in de woning om de woning terug woonklaar te maken enkel instandhoudingswerken die niet strafbaar zijn. Ook het feit dat de achterbouw na de verbouwingen als bergruimte is ingericht, acht het Hof niet strafbaar. Het is immers niet aangetoond dat er sprake is van een eventuele functiewijziging.

Wat betreft het terrasje van 25 m² aangelegd tegen de zijgevel rechts van de woning/bijgebouw, beroept de klager zich ten onrechte op art. 3,6° van het besluit van 14.04.2000 van de Vlaamse Regering tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is. Art. 3,6° bepaalt in de aanhef immers uitdrukkelijk dat voor een terras van maximum 50 m² geen vergunning vereist is in zoverre de aanleg ervan in de onmiddellijke omgeving van een vergund woongebouw is geplaatst. Dit terras is gebouwd ter hoogte van de muur waarbij het woonhuis en de achterbouw zijn verbonden. Derhalve is voor het terras wel een vergunning vereist.

De grindverharding tussen de bestaande woning en de tegenoverliggende niet verbouwde schuur met rondom omheining in bekaertdraad met houten palen en houten poort is eveneens vergunningsplichtig en valt niet onder art. 3,6°, a, b, c, van het hoger vermelde Besluit van 14.04.2000 van de Vlaamse Regering.

De toegangsweg, verhard in grind (zie foto stuk 76) en voorzien van verlichting over een lengte van 250 meter is wel vergunningsplichtig en de klager beroept zich ten onrechte op de vrijstelling voorzien in art. 3,6° van het Besluit van 14.04.2000. Immers art. 3,6° in fine van dit besluit bepaalt dat de vrijstelling van vergunning slechts geldt voor verhardingen van de toegangsweg in een straal van 30 meter. Wat betreft de afsluiting in draad en houten treinbiels beroept de klager zich ten onrechte op de vrijstelling voorzien in art. 3,9° van het besluit van 14.04.2000 omdat dit artikel in fine bepaalt dat

deze vrijstelling niet geldt in ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Het Hof is voldoende ingelicht door de gegevens van het strafdossier om tot een oordeel te komen en acht het derhalve niet opportuun om ter plaatse zich van de toestand te vergewissen.

Tevens is er geen aanleiding om de zaak onbepaald uit te stellen gelet op de thans bestaande wetgeving en het Hof kan derhalve geen rekening houden met de thans nog hangende regularisatieaanvraag bij het College van Burgmeester en Schepenen. Hiervoor is door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur immers op 16 maart 2006 een ongunstig advies verleend (stuk 48 procedure eerste rechter).

Beklaagde heeft de feiten wetens en willens gepleegd. Hij heeft als afgevaardigd bestuurder zeggingschap over de vennootschap en heeft de wederrechtelijke toestand in stand gehouden zodat hij op grond van art. 5 SW samen met de vennootschap kan veroordeeld worden.

Beklaagde kan zich niet beroepen op de rechtsdwaling gezien hij zelf een regularisatieaanvraag indiende voor de uitgevoerde werken en derhalve goed wist dat de hoger vermelde bewezen verklaarde werken vergunningsplichtig zijn. Bovendien dateert de vordering van herstel reeds van 11 april 2001 zodat beklaagde ongetwijfeld bij de overname van de aandelen die dateert van 6.11.2003 op de hoogte moest zijn van de wederrechtelijke toestand.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn gunstig strafrechtelijk verleden,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van het niet respecteren van de regels van de ruimtelijke ordening en dit nog wel in een kwetsbaar gebied.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 300 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te

maken en de regels van ruimtelijke ordening te respecteren.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

4. In hoofde van beklaagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de haar ten laste gelegde feiten zoals hiervoor geactualiseerd deels bewezen gebleven nl. de verbouwing aan de woning tweede, derde en vijfde en zesde gedachtestreepje, de grindverharding tussen de bestaande woning en de schuur met omheining, de toegangsweg en de afsluiting in draad en houten treinbiels rondom het terrein.

Beklaagde is de ex-echtgenote van de vierde beklaagde en was afgevaardigd bestuurder van de van 20.06.1998 tot 6.11.2003 datum van de overdracht van de aandelen en de aanstelling van tweede beklaagde als afgevaardigd bestuurder van de vennootschap. Vandaar dat beklaagde in de voorziene incriminatieperiode met name vanaf 24.03.2000 (datum van vaststelling) tot 6.11.2003 zeggingschap had over de vennootschap.

In die periode heeft beklaagde als afgevaardigde bestuurder zeggingschap over de en kan zij haar verantwoordelijkheid niet afschuiven op haar ex-echtgenoot zijnde beklaagde die als huurder de wederrechtelijke werken heeft uitgevoerd, ook al was zij geen mede-eigenaar van het onroerend goed. De bepaling dat de huurovereenkomst voorziet dat beklaagde als huurder moest beschikken over de nodige vergunningen om de werken uit te voeren, heft de strafbaarheid van beklaagde als afgevaardigd bestuurder van de vennootschap niet op.

Bovendien is beklaagde op 23.11.2000 door de stedenbouwkundige inspecteur in kennis gesteld van de vaststellingen (stuk 99) zodat zij derhalve op de hoogte was van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en zij geen handelingen ondernam om aan deze wederrechtelijke toestand een einde te stellen.

Ten onrechte beweert beklaagde dat het om niet vergunningsplichtige werken zou gaan. Het Hof verwijst naar de motivering zoals hoger uiteengezet bij beklaagde

Beklaagde heeft de feiten wetens en willens gepleegd. Beklaagde wordt vervolgd voor het instandhouden van wederrechtelijke werken en deze strafbaarheid blijft voortbestaan totdat de wederrechtelijke toestand is opgeheven. Zij heeft als afgevaardigd bestuurder zeggingschap over de vennootschap en heeft de wederrechtelijke toestand in stand gehouden en geen maatregelen genomen om deze wederrechtelijke toestand te beëindigen zodat zij op grond van art. 5 SW samen met de vennootschap kan veroordeeld worden.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- haar blanco strafrechtelijk verleden,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van het niet respecteren van de regels van de ruimtelijke ordening en dit nog wel in een kwetsbaar gebied.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een geldboete van 300 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om haar in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en de regels van ruimtelijke ordening te respecteren.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

5. In hoofde van beklaagde

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten zoals hiervoor geactualiseerd bewezen nl. de verbouwing aan de woning tweede, derde en vijfde en zesde gedachtestreepje, de grindverharding tussen de bestaande woning en de schuur met omheining, de toegangsweg en de

afsluiting in draad en houten treinbiels rondom het terrein.

Beklaagde _ betwist niet dat hij de werken heeft uitgevoerd aan het bewuste pand als huurder en vervolgens in stand heeft gehouden.

Beklaagde beweert ten onrechte dat de uitgevoerde werken niet vergunningsplichtig zijn. Bepaalde werken zijn wel vergunningsplichtig zoals uiteengezet bij beklagde :

Beklaagde heeft de feiten wetens en willens gepleegd. Beklaagde werd bovendien bij het uitvoeren van de werken nl. het plaatsen van de omheining rondom in kennis gesteld dat deze werken vergunningsplichtig waren. Niettegenstaande heeft beklagde de werken verder gezet goed wetende dat een vergunning noodzakelijk was hetgeen een bewijs is van kwade trouw in zijne hoofde. Op grond van art. 5 SW kan beklagde samen met de vennootschap veroordeeld worden.

Ter zitting heeft het Openbaar Ministerie een arrest d.d. 26.10.2000 waarbij cassatieberoep is aangetekend door beklagde _ doch werd verworpen, neergelegd met betrekking tot de staat van wettelijke herhaling van de beklagde : . Beklaagde _ bevindt zich in staat van wettelijke herhaling, de nieuwe misdrijven gepleegd zijnde nadat hij werd veroordeeld op 26.10.2000 bij arrest van het Hof van beroep te Antwerpen tot een gevangenisstraf van 4 jaar waarvan 2 jaar met uitstel gedurende een termijn van 5 jaar wegens zware diefstal en valsheid in geschrifte, arrest dat kracht van gewijsde had op het ogenblik van de nieuwe feiten, en voordat vijf jaren zijn verlopen sinds hij zijn straf heeft ondergaan of sinds zijn straf verjaard is.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklagde,
- zijn gelijkaardige strafrechtelijke voorgaanden (waardoor hem geen gunst van uitstel meer kan worden verleend),
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van het niet respecteren van de regels van ruimtelijke ordening en dit nog wel in een kwetsbaar gebied en beklagde bovendien, bij verwittiging tijdens de uitvoering, ervan de werken verder zet.

Daarom wordt de beklagde bestraft met een geldboete van 700 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 45 dagen.

De geldboete moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen en moet hem leren de regels van ruimtelijke ordening te respecteren.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Op burgerrechtelijk gebied

De vordering van de gemeente

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding ten belope van 1 euro materieel provisioneel. Tevens vordert de burgerlijke partij de verwijdering van de afsluiting en de poort op straffe van een dwangsom om reden dat de doorgangsweg voor wandelaars is afgesloten. Terecht oordeelde de eerste rechter dat de burgerlijke partij als gemeente geen persoonlijke schade aantoonde. Dit onderdeel van de burgerlijke vordering is dan ook ontvankelijk doch ongegrond. Ten onrechte oordeelde de eerste rechter dat de vordering onontvankelijk is.

Weliswaar kan de Gemeente als eiser tot herstel de verwijdering van de wederrechtelijke poort en afsluiting vorderen maar zij treedt hier niet op in haar hoedanigheid van eiser tot herstel maar als burgerlijke partij.

De herstellvordering

De herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur van 11.04.2001 houdt in:

- de volledige sloping van de verbouwde woning inclusief vloerplaat en het terras
- de verwijdering van de verharding in grind tussen het bestaande woning en de niet verbouwde schuur
- de verwijdering van de omheining in bekaertdraad en cementen palen en van de houten poort
- het verwijderen van de toegangsweg in grind over een lengte van 250 meter en een breedte van 6,5 m
- het verwijderen van de afsluiting rond het domein in draad en houten treinbiels.

Het Hof acht het gepast alvorens te oordelen over de herstellvordering deze voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op grond van art. 198 bis DRO gezien reeds voor de uitvoering van de verbouwingen een woning met annex (en ook schuur) aanwezig was die geacht wordt te zijn vergund en gelet op de beperkt bewezen verklaarde

verbouwwerken aan het woonhuis zonder vergunning zelf en het feit dat de eternietplaten aan de zijgevel al zijn verwijderd.

Alsdan kan ook verder geoordeeld worden aangaande de aangevoerde middelen ter zake van de herstellvordering met betrekking tot de motieven ervan, nl. de redelijkheid.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis, 212 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 5, 7, 7bis, 38, 40, 41bis, 56 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198, 198bis en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10, decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950

- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 3 en 4 van de wet van 17 april 1878

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert de feiten zoals voormeld (pagina 9);

Vebetert de materiële vergissing zoals voormeld (pagina 9);

Verklaart de beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten zoals geactualiseerd nl. de verbouwing aan de woning tweede, derde en vijfde en zesde gedachtestreepje, de grindverharding tussen de bestaande woning en de schuur met omheining, de toegangsweg en de afsluiting in draad en houten treinbiels rondom het terrein;

Veroordeelt de eerste beklaagde

wegens de bewezen verklaarde feiten zoals geactualiseerd tot een geldboete van VIJFHONDERD EURO gebracht op TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen.

Stelt vast dat ten aanzien van eerste beklaagde de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Veroordeelt de tweede beklaagde wegens de bewezen verklaarde feiten zoals geactualiseerd tot een geldboete van DRIEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND ZESHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Gelast dat ten aanzien van tweede beklaagde de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld voor een gedeelte van TWEEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND HONDERD EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van TWINTIG DAGEN zodat een gedeelte van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van TIEN DAGEN effectief blijft;

Stelt vast dat ten aanzien van tweede beklaagde de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Veroordeelt de derde beklaagde wegens de bewezen verklaarde feiten zoals geactualiseerd tot een geldboete van DRIEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Gelast dat ten aanzien van derde beklaagde de tenuitvoerlegging van de geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR van heden af wordt uitgesteld voor een gedeelte van TWEEHONDERD EURO gebracht op DUIZEND EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van TWINTIG DAGEN zodat een gedeelte van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van TIEN DAGEN effectief blijft;

Stelt vast dat ten aanzien van derde beklaagde de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Stelt vast dat vierde beklaagde zich in staat van wettelijke herhaling bevindt;

Veroordeelt de vierde beklaagde wegens de bewezen verklaarde feiten zoals geactualiseerd tot een geldboete van ZEVENHONDERD EURO gebracht op DRIEDUIZEND ACHTHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 45 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN;

Stelt vast dat ten aanzien van vierde beklaagde de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 maart 2004;

Verplicht iedere beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan iedere veroordeelde een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Op burgerrechtelijk gebied

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk doch ongegrond;

De herstellvordering

Legt, alvorens recht te doen, de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid en beveelt een heropening der debatten op de terechtzitting van woensdag
30 januari 2008 om 14 uur;

De kosten

Veroordeelt de beklaagden ieder tot één vierde van de kosten in beide aanleggen gerezen op de strafvordering, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 490,79 euro;

Verwijst de burgerlijke partij tot de kosten in beide aanleggen op burgerrechtelijk gebied deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 13,85 euro;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
 terechtzitting van de
 TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
 op
 DRIËNTWINTIG MEI TWEEDUIZEND EN ZEVEN

waar aanwezig waren

N. SNELDERS	Voorzitter
P. BUYLE	Raadsheer
L. KNAPEN	Raadsheer
L. DE MOT	Advocaat-generaal
J. GEYSEMANS	Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig
 arrest, waarover A. HOUTEKIER, Plaatsvervangend
 Raadsheer, mede beraadslaagd heeft overeenkomstig
 artikel 778 van het Gerechtelijk Wetboek, wordt
 deze magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen
 door P. BUYLE, Raadsheer, daartoe aangewezen
 overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
 Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
 van het Hof van beroep alhier, in datum van heden;

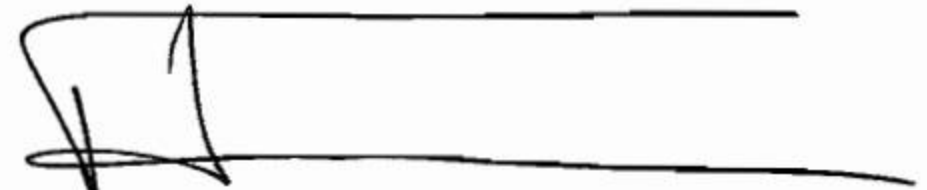
J. GEYSEMANS

L. KNAPEN

P. BUYLE

N. SNELDERS